

Kadar človek umre

Jure
Franičević-Pločar

Kadar človek umre
postane zemlja težja
in globlja
za še eno rano
in bolj črna še za eno jamo
in še za eno zbito krsto.
Kadar človek umre
bi moral svet obstati
zadrhteti
s težo žalosti
z globino bolečine
v molku ki mrtvašnicam odprl bi vrata
in plošče dvignil bi z grobov
kot trudne veke po prečuti noči.
Kadar človek umre, z njim del sveta umre
in zemlja je spet težja
bolj izkušena
in bolj človeška
in večja še za eno rano
in globlja še za eno jamo.